

4 De toepassing van integratievoorwaarden voor komst naar de EU in het kader van gezinshereniging

Beleid en praktijk in de EU-lidstaten

Henrika Wörmann en Laura Seiffert¹

1. Inleiding

Een substantieel deel van de migratie naar Nederland bestaat uit gezinsmigratie. Meer dan een derde van alle aanvragen voor verblijfsvergunningen die de IND de afgelopen jaren ontving, betrof gezinsmigratie. Gezinsmigratie is ook een terugkerend onderwerp in het publieke debat. Hierbij wordt veel aandacht besteed aan de inburgering van gezinsmigranten. Dit gebeurt zowel in het buitenland als in Nederland. Terwijl familieleden van asielstatushouders pas in Nederland moeten inburgeren, zijn gezinsleden van reguliere migranten (bijv. (huwelijks)partners van Nederlanders) verplicht om al voor hun komst naar Nederland in te burgeren middels het basisexamen inburgering in het buitenland. De Nederlandse overheid acht dit een belangrijke voorwaarde om de basis te leggen voor succesvolle integratie in Nederland.

---

1 Henrika Wörmann en Laura Seiffert zijn wetenschappelijke medewerkers bij de afdeling Onderzoek & Analyse van de IND. Zij werken daar voor het Nederlands contactpunt van het Europees Migratienetwerk (EMN).

Uit een recent onderzoek van het Europees Migratienetwerk² blijkt dat de eisen die de verschillende EU-lidstaten stellen aan het niveau van inburgeren van gezinsmigranten voor hun komst naar de EU sterk verschillen. Nederland blijkt een van de meest ‘strengere’ regimes te hebben.³

In dit artikel vergelijken wij het Nederlandse inburgeringsbeleid in het buitenland met het beleid in andere landen. De onderzoeksvraag is:

Hoe passen de EU-lidstaten de mogelijkheid van het stellen van ‘integratievoorwaarden’ (art. 7 tweede lid van de EU-Gezinsherenigingsrichtlijn)

---

2 Het Europees Migratienetwerk (EMN) is in 2008 door de Raad van de Europese Unie opgericht om in de informatiebehoefte van beleidsmakers en autoriteiten van de Europese Unie en van de afzonderlijke nationale lidstaten op het gebied van migratie en asiel te voorzien. Hiervoor verzamelt het EMN actuele, objectieve, betrouwbare en waar mogelijk vergelijkbare informatie over migratie en asiel. Daarnaast heeft het EMN ook tot taak het publiek voor te lichten over deze onderwerpen. 28 landen nemen aan het EMN deel (alle EU-lidstaten, exclusief Denemarken, maar inclusief Noorwegen). Voor meer informatie zie www.emn.netherlands.nl.

3 Europees Migratienetwerk (2017), *Family Reunification of Third-Country Nationals in the EU plus Norway: National Practices*, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/00_family_reunification_synthesis_report_final_en_print_ready_0.pdf.

toe bij gezinshereniging voor de komst van het gezinslid naar de EU?

Een bijzondere focus ligt hierbij op het beleid in Oostenrijk en Duitsland omdat hun systeem op het Nederlandse lijkt. De vergelijking richt zich op een aantal aspecten in het beleid, met name voor wie de inburgeringseis in het buitenland geldt, welke uitzonderingen mogelijk zijn, wat de eis inhoudt en welke ondersteuning door de lidstaten wordt aangeboden ter voorbereiding.

2. Europese vergelijking

2.1 Europese regelgeving

De EU-Gezinsherenigingsrichtlijn biedt de lidstaten ruimte om een aantal voorwaarden te stellen voor gezinshereniging. De lidstaten kunnen onder andere verlangen dat gezinsleden aan zogenoemde ‘integratievoorwaarden’ voldoen.⁴ Deze voorwaarden kunnen gesteld worden voordat het gezinslid toegang tot de EU krijgt of nadat het gezinslid de EU is binnen gereisd. De Gezinsherenigingsrichtlijn schrijft voor dat de lidstaten geen integratievoorwaarden mogen stellen aan gezinsleden van vluchtelingen voordat zij naar de EU komen. In dit artikel beschrijven wij alleen de integratievoorwaarden die lidstaten in het buitenland toepassen; in Nederland wordt dit ‘inburgering in het buitenland’ genoemd.

Aanvullend op de Gezinsherenigingsrichtlijn heeft de Europese Commissie in 2014 Richtsnoeren vastgesteld voor de toepassing van de richtlijn. Betreffende de integratievoorwaarden

4 Art. 7 lid 2 EU-Gezinsherenigingsrichtlijn: “De lidstaten kunnen van onderdanen van derde landen verlangen dat zij overeenkomstig het nationale recht aan integratievoorwaarden voldoen. De integratievoorwaarden als bedoeld in de vorige alinea kunnen ten aanzien van vluchtelingen/gezinsleden van vluchtelingen als bedoeld in artikel 12 alleen worden toegepast nadat de betrokken personen gezinshereniging is toegestaan.”

wordt in de richtsnoeren benadrukt dat “dergelijke voorwaarden ten doel hebben de integratie van gezinsleden te vergemakkelijken. De toelaatbaarheid van de voorwaarden hangt af van de vraag of zij dit doel dienen en of zij in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel. [...] Als integratievoorwaarden feitelijk worden gebruikt ter inperking van gezinshereniging, zou dit een aanvullende eis voor gezinshereniging betekenen. Dit zou afbreuk doen aan het doel van de richtlijn, het bevorderen van gezinshereniging, en aan het nuttige effect daarvan.”

2.2 Welke landen passen integratievoorwaarden voor komst naar de EU toe?

De eisen die de verschillende EU-lidstaten stellen aan het niveau van inburgeren van gezinsmigranten voor hun komst naar de EU verschillen sterk. De meeste EU-lidstaten stellen geen integratievoorwaarden aan gezinsleden voordat het gezinslid toegang tot de Europese Unie krijgt.⁵

Nederland was de eerste lidstaat van de Europese Unie die naast het verplichte inburgeringsexamen in Nederland een inburgeringstoets in het buitenland introduceerde.⁶ Van de andere EU-lidstaten zijn Duitsland en Oostenrijk Nederland hierin gevolgd. Finland, Ierland, Luxemburg en Noorwegen overwegen momenteel om integratievoorwaarden in te voeren.⁷

5 BG, CY, CZ, EL, ES, FI, HR, HU, IE, LT, LU, NO, PL, SI, SK, UK. Bron: Europees Migratienetwerk (2017), *Family Reunification of Third-Country Nationals in the EU plus Norway: National Practices*, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/00_family_reunification_synthesis_report_final_en_print_ready_0.pdf.

6 De Wet inburgering in het buitenland trad in werking op 15 maart 2006.

7 Europees Migratienetwerk (2017), *Family Reunification of Third-Country Nationals in the EU plus Norway: National Practices*, https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/00_family_reunification_synthesis_report_final_en_print_ready_0.pdf.

2.3 Voor wie geldt de inburgeringsplicht in het buitenland en op welke gronden kan men worden vrijgesteld?

2.3.1 Nederland

Nederland heeft van de ruimte in de Richtlijn gebruik gemaakt en past integratievoorwaarden voor de meeste groepen gezinsleden toe, zowel in het buitenland als in Nederland. Om voor gezinshereniging in aanmerking te komen, moet het gezinslid het 'basisexamen inburgeren in het buitenland' succesvol hebben afgelegd.⁸ In het basisexamen inburgering in het buitenland wordt de basiskennis van de Nederlandse taal en samenleving getoetst. Het examen wordt in het buitenland afgenomen en is een voorwaarde om Nederland binnen te kunnen reizen.

De plicht tot inburgering in het buitenland is op 15 maart 2006 ingevoerd en heeft als doel de integratie van vreemdelingen in Nederland te bevorderen.⁹ Door het inburgeringsproces zo vroeg mogelijk te laten beginnen, wordt gestimuleerd dat de nieuwkomers sneller zelfredzaam zijn in de Nederlandse samenleving, op de hoogte zijn van hun rechten en plichten en sneller toegang krijgen tot scholing en werk en daardoor een eigen inkomen kunnen verwerven.¹⁰ Daarnaast moet dit proces het ook makkelijker maken voor nieuwkomers om sociale relaties in de eigen omgeving aan te gaan en sociaal isolement te voorkomen.¹¹

Het examen moet afgelegd worden door derdelanders vanaf 18 jaar tot de pensioengerechtigde leeftijd, die een gezin willen vormen met iemand in Nederland of zich willen herenigen met familieleden die al in Nederland wonen.¹²

Er zijn een aantal uitzonderingen op de inburgeringsplicht in het buitenland. De volgende derdelanders, die een gezin willen vormen met iemand in Nederland of zich willen herenigen met familieleden die al in Nederland wonen, hoeven het basisexamen inburgering buitenland niet af te leggen:¹³

- gezinsleden jonger dan 18 jaar;
- gezinsleden die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt;
- gezinsleden van een referent die een verblijfsvergunning asiël heeft;
- gezinsleden van referenten met een tijdelijk verblijfsdoel in de zin van het Besluit inburgering;¹⁴
- derdelanders met een van de volgende nationaliteiten: Australië, Canada, Japan, IJsland, Liechtenstein, Monaco, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, de Verenigde Staten, Vaticaanstad, Zuid-Korea, Zwitserland;¹⁵
- personen met de Surinaamse nationaliteit die minimaal lager onderwijs in de Nederlandse taal gedaan hebben in Suriname of Nederland;
- personen met de Turkse nationaliteit en personen die bij een referent met de Turkse nationaliteit willen verblijven als huwelijks- of geregistreerd partner;
- EU-langdurig ingezetenen;
- derdelanders die bepaalde diploma's of certificaten hebben (bijvoorbeeld een diploma van een opleiding in het Nederlands, het diploma staatsexamen Nederlands als tweede taal (NT2), et cetera).

Daarnaast kunnen gezinsleden die op basis van bijzondere individuele omstandigheden niet

8 Dit geldt alleen voor MVV-plichtige personen.

9 *Kamerstukken II 2003/04, 29700, 3.*

10 *Kamerstukken II 2015/16, 32005, 8.*

11 *Kamerstukken II 2015/16, 32005, 8.*

12 Ook geestelijke bedienaren die een vergunning voor 'arbeid in loondienst' aanvragen, moeten de inburgeringstoets afleggen.

13 Zie voor meer informatie: <https://ind.nl/Paginas/Basisexamen-inburgering-in-het-buitenland.aspx>.

14 Zie voor meer informatie: <https://ind.nl/Paginas/Tijdelijke-verblijfsdoelen.aspx>.

15 Personen uit deze landen hebben geen MVV nodig en kunnen hun aanvraag dus direct in Nederland indienen. Zie par. 4.1.

aan het basisexamen kunnen deelnemen (geheel of gedeeltelijk) van de plicht tot inburgering in het buitenland ontheven worden, bijvoorbeeld indien er sprake is van geestelijke of lichamelijke belemmeringen (bijvoorbeeld doofheid, blindheid en doofstomheid).

Het bewijs waarop vermeld staat dat de vreemdeling de inburgering in het buitenland met succes afgerond heeft, moet samen met de aanvraag voor het inreisvisum – de Machtiging tot Voorlopig Verblijf (MVV)¹⁶ – bij de IND ingediend worden. In het geval dat het gezinslid niet voldoet aan de plicht om in te burgeren in het buitenland en er geen uitzondering van toepassing is, wordt er géén MVV afgegeven en kan het gezinslid dus Nederland niet inreizen.

2.3.2 Duitsland

Sinds 28 augustus 2007 moeten aanvragers voor gezinshereniging met een Duitser of derdelander bewijzen dat ze in staat zijn om op een bepaald minimumniveau in het Duits te communiceren als voorwaarde om toegelaten te worden. De inburgeringsplicht in het buitenland geldt voor de echtgenoot of toekomstige echtgenoot van een vreemdeling of Duitser die zich duurzaam in Duitsland wil vestigen. Duitsland heeft deze integratievoorwaarde ingevoerd met als doel een basis voor succesvolle integratie in Duitsland te leggen, maar ook om dwanghuwelijken tegen te werken.

Gezinsleden van een asielstatushouder en gezinsleden van een derdelander, die in het bezit zijn van de Europese Blue Card of een verblijfsvergunning hebben als langdurig ingezetene in de EU, zijn vrijgesteld van deze voorwaarde. Deze vrijstelling geldt ook voor gezinsleden van bepaalde nationaliteiten (zoals Australië, Japan

en de Verenigde Staten van Amerika).¹⁷ Personen met een lichamelijke of psychische beperking of ziekte kunnen ook worden uitgezonderd van de inburgeringseis in het buitenland.¹⁸

Als het gezinslid niet kan aantonen over voldoende kennis van de Duitse taal te beschikken, niet vrijgesteld wordt en er ook geen sprake is van toepassing van de hardheidsclausule, dan zal geen verblijfsvergunning worden verleend.

2.3.3 Oostenrijk

Oostenrijk heeft met ingang van 1 juli 2011 de integratievoorwaarde ‘Deutsch vor Zuzug’ geïntroduceerd.¹⁹ Aanvragers die in het kader van gezinshereniging naar Oostenrijk willen komen, dienen voor hun komst naar Oostenrijk aan te tonen dat zij een basiskennis van de Duitse taal beheersen.²⁰

Ook in Oostenrijk zijn gezinsleden van asielstatushouders en gezinsleden van hooggekwalificeerde derdelanders (die in het bezit zijn van de Europese Blue Card of de Oostenrijkse Rood-Wit-Rood kaart) en gezinsleden van derdelanders die een verblijfsvergunning hebben als langdurig ingezetene in de EU vrijgesteld van deze voorwaarde. Ook personen onder de leeftijd van 14 jaar hoeven niet aan de voorwaarde te voldoen. Een vrijstelling kan ook om medische redenen of in het kader van artikel 8 EVRM worden verleend. Ook gezinsleden die met alleenstaande minderjarige vreemdelingen herenigd willen worden kunnen in aanmerking

17 EMN Duitsland, *Family Reunification of third-country nationals in Germany* (2017) https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/11a_germany_family_reunification_en_final.pdf.

18 Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (2015), *Flyer: Ehegattennachzug*, <http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Publikationen/Flyer/Ehegattennachzug/ehgattennachzug.html>, geraadpleegd 19 maart 2018.

19 Voor meer informatie zie: https://www.parlament.gv.at/PAKT/VHG/XXIV/I/I_00330/fname_167909.pdf. Geraadpleegd op 25 oktober 2017.

20 Art. 1 Z 52 Fremdenrechtsänderungsgesetz 2011; § 21a NAG.

16 Een Machtiging tot Voorlopig Verblijf (MVV) is een inreisvisum voor personen die langer dan drie maanden in Nederland willen verblijven.

komen voor een vrijstelling van deze inburgeringsvoorwaarde.²¹

Gezinsleden die niet kunnen aantonen over voldoende kennis van de Duitse taal te beschikken, indien deze niet vrijgesteld zijn en ook geen sprake is van toepassing van de hardheidsclausule, komen niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning.

2.4 **Waaruit bestaat het inburgeringsvereiste, wat is het gevraagde niveau en hoe wordt vastgesteld of betrokkene aan dit niveau voldoet?**

2.4.1 *Nederland*

Het basisexamen inburgering in het buitenland bestaat uit drie onderdelen: kennis van de Nederlandse samenleving, spreekvaardigheid en leesvaardigheid op A1 niveau van het Europees Raamwerk voor Moderne Vreemde Talen. Het examenonderdeel 'kennis van de Nederlandse samenleving' bestaat uit 30 vragen die gaan over de film *Naar Nederland*. De vragen zijn in het Nederlands en men moet in het Nederlands antwoorden. Het examen moet worden afgelegd bij een Nederlandse vertegenwoordiging in het land van herkomst van het gezinslid of in het land van bestendig verblijf van het gezinslid. Indien er in het land van herkomst of bestendig verblijf geen ambassade is waar het basisexamen kan worden afgenomen, kan het examen worden afgelegd bij de dichtstbijzijnde diplomatieke vertegenwoordiging (waar het basisexamen kan worden afgenomen).

2.4.2 *Duitsland*

Aanvragers voor gezinshereniging kunnen bewijzen dat zij op een bepaald minimumniveau in het Duits kunnen communiceren

21 EMN Oostenrijk, *Family Reunification of third-country nationals in Austria* (2017), https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/01b_austria_family_reunification_nr_at.pdf.

door een certificaat te overleggen waaruit blijkt dat ze kennis van de Duitse taal hebben op niveau A1 van het Europees Raamwerk voor Moderne Vreemde Talen.²² Ook moet het gezinslid beschikken over basis Duitse schriftelijke vaardigheden. Dit certificaat kan vrijwel overal ter wereld worden verkregen. De basis-kennis kan worden aangetoond door middel van een certificaat 'Start Deutsch 1' van het Goethe Instituut.²³ De taaltest kan ook worden afgenomen door een instituut met licentie om de taaltesten van het Goethe Instituut uit te voeren. In landen waar geen taaltest 'Start Deutsch 1' kan worden afgenomen, kan de ambassade het niveau van kennis testen door een gratis mondeling examen af te nemen. In uitzonderlijke gevallen kunnen andere certificaten als bewijs van voldoende kennis worden geaccepteerd. Als gedurende het persoonlijke interview op de ambassade of het consulaat zonder enige twijfel blijkt dat iemand beschikt over voldoende kennis van de Duitse taal is er geen aanvullend bewijs nodig.

2.4.3 *Oostenrijk*

Gezinsleden die in het kader van gezinshereniging naar Oostenrijk willen komen moeten voor hun komst naar Oostenrijk een certificaat overleggen waaruit blijkt dat ze kennis van de Duitse taal hebben op niveau A1 van het Europees Raamwerk voor Moderne Vreemde Talen. Dit certificaat mag niet ouder zijn dan een jaar²⁴ en kan bij een van de volgende instituten worden behaald: Österreichisches Sprachdiplom Deutsch (ÖSD), Goethe-Institut e.V., Telc GmbH of Österreichischer Integrationsfonds (ÖIF).

22 § 30 Abs. 1 Satz 1 Nr. 2 AufenthG i. V. m. § 2 Abs. 9 AufenthG.

23 Voor meer informatie zie: <https://www.goethe.de/ins/nl/nl/sta/ams/prf/gzsd1.html>. Geraadpleegd op 25 oktober 2017.

24 § 21a Abs. 1 und § 22 Abs. 2 Niederlassungs- und Aufenthaltsgesetz.

Alleen wie niveau A1 beheerst komt in aanmerking voor een verblijfsvergunning. Gezinsleden die niet kunnen aantonen over voldoende kennis van de Duitse taal te beschikken, indien deze niet vrijgesteld zijn en ook geen sprake is van toepassing van de hardheidsclausule, komen niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning.

2.5 *Welke faciliteiten ter voorbereiding op het examen zijn beschikbaar en heeft de overheid een faciliterende rol ten aanzien van de voorbereiding?*

2.5.1 *Nederland*

Het gezinslid en de referent zijn zelf verantwoordelijk voor de voorbereiding op de inburgeringstoets en hoeven hierbij geen bepaalde procedure te volgen. Wel is door de Nederlandse overheid een zelfstudiepakket samengesteld, dat kan worden gekocht of gratis worden gedownload. Het officiële zelfstudiepakket 'Naar Nederland' ter voorbereiding op het basisexamen inburgering in het buitenland is in meer dan 30 talen verkrijgbaar. Daarnaast is er op internet veel gratis lesmateriaal beschikbaar.²⁵

2.5.2 *Duitsland*

De rol van de Duitse overheid is beperkt tot het geven van informatie. De Duitse overheid heeft een brochure opgesteld waarin de mogelijkheden om Duits te leren zijn opgesomd.²⁶ Het Goethe Instituut biedt wereldwijd voorzieningen om Duits te leren (159 vestigingen in 98

landen).²⁷ Naast cursussen in persoon bestaat de mogelijkheid tot het volgen van een schriftelijke cursus of via het internet. Op ambassades kan informatie worden verkregen over andere aanbieders van cursussen. Verder kan via de Duitse wereldomroep (Deutsche Welle) een cursus Duits gevolgd worden en heeft de Duitse omroep een interactieve online cursus ontwikkeld.

2.5.3 *Oostenrijk*

Ook in Oostenrijk is de rol van de overheid beperkt. Gezinsleden zijn zelf verantwoordelijk om de basis van de Duitse taal te leren. Om zich op het examen voor te bereiden kunnen gezinsleden een online cursus volgen bij het Österreichisches Sprachdiplom Deutsch (ÖSD),²⁸ het Österreichischer Integrationsfonds (ÖIF)²⁹ of het al eerder genoemde Goethe Instituut. Bij het Goethe Instituut bestaat ook de mogelijkheid tot het volgen van een cursus in persoon.

3. **Samenvatting en conclusie**

Het uitgangspunt van de EU-Gezinsherenigingsrichtlijn is dat derdelanders die verblijfsrecht hebben in de Europese Unie een recht hebben op gezinshereniging met hun gezinsleden die zich nog in het land van herkomst bevinden. Lidstaten hebben echter op grond van artikel 7 van de richtlijn de bevoegdheid om dit recht op gezinshereniging te beperken. Artikel 7 lid 2 van de richtlijn staat de lidstaten toe van onderdanen van derde landen te verlangen dat zij overeenkomstig het nationale recht aan integratievoorwaarden voldoen voordat zij tot de EU worden toegelaten.

²⁵ Zie voor meer informatie: https://kdw.ind.nl/KnowledgeRoot.aspx?knowledge_id=VDA_BasisexamenInburgering.

²⁶ Deze brochure is hier te vinden: http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Publikationen/Flyer/Ehegattennachzug/ehgattennachzug.pdf;jsessionid=FD1F6AE606F9D9D6FCE2AF6008E806C8.2_cid286?__blob=publicationFile. Geraadpleegd op 25 oktober 2017.

²⁷ Voor meer informatie zie: <https://www.goethe.de/de/wwt.html>. Geraadpleegd op 25 oktober 2017.

²⁸ Voor meer informatie zie: <http://www.osd.at/default.aspx?Slid=65&LAid=1>. Geraadpleegd op 25 oktober 2017.

²⁹ Voor meer informatie zie: <https://www.integrationsfonds.at/sprache/pruefungen/pruefungsformate-des-oeff/>. Geraadpleegd op 25 oktober 2017.

Vergeleken met de andere lidstaten valt op dat in het Nederlandse beleid veel aandacht wordt besteed aan inburgering vóór komst naar Nederland. Nederland is een van de weinige lidstaten waar het gezinslid nog voor komst naar de EU een inburgeringstoets moet afleggen.³⁰ De enige andere lidstaten die inburgering in het buitenland verplicht stellen naast Nederland zijn Duitsland en Oostenrijk. Een aantal andere lidstaten, namelijk Finland, Ierland, Luxemburg en Noorwegen, overwegen momenteel echter om ook integratievoorwaarden voor de komst naar de EU in te voeren.

Nederland heeft als eerste EU-lidstaat in 2006 inburgering in het buitenland verplicht gesteld. In Duitsland is de eis in 2007 ingevoerd en in Oostenrijk in 2011. In alle drie de landen heeft de inburgering in het buitenland het doel de integratie van gezinsleden te bevorderen en tevens speelt het voorkomen van dwanghuwelijken een rol. Uitzonderingen van de inburgeringseis in het buitenland bestaan in alle drie de landen, met name voor gezinsleden van asielstatushouders, kinderen onder een bepaalde leeftijd (18 in Nederland en Duitsland, 14 in Oostenrijk), personen die zich willen herenigen met hooggekwalficeerde derdelanders of derdelanders die een verblijfsvergunning hebben als langdurig ingezetene in de EU en personen uit bepaalde landen (zoals Australië, Japan en de Verenigde Staten van Amerika). In alle drie de landen kunnen ook medische redenen aanleiding geven om personen van de inburgeringseis te ontheffen.

In Nederland, Duitsland en Oostenrijk bestaat de inburgeringseis uit het toetsen van de taalkennis van het gezinslid. In Nederland wordt daarnaast ook de kennis van de Nederlandse samenleving getoetst. Dit is uniek in Europa. Het vereiste taalniveau in alle drie de landen is

A1 van het Europees Raamwerk voor Moderne Vreemde Talen. De mogelijkheden die de drie landen voor de voorbereiding aanbieden verschillen. Nederland kent geen publiek-gefinancierde taalinstututen in het buitenland waar cursussen ter voorbereiding van het inburgeringsexamen worden aangeboden, zoals het Duitse 'Goethe-Institut' dat over 159 vestigingen in 98 landen beschikt. De Nederlandse overheid heeft een zelfstudiepakket samengesteld dat gratis gedownload kan worden en dat gezinsleden kunnen gebruiken om zich voor te bereiden op de inburgeringstoets.

Het niet voldoen aan de inburgeringseis in het buitenland betekent in alle drie de landen, indien er geen uitzondering van toepassing is, dat het gezinslid geen vergunning krijgt en daardoor de EU niet mag inreizen.

---

³⁰ Dit geldt niet voor gezinsleden van asielstatushouders vanwege hun vluchtsituatie.